

NATION

ข่าว

"นักวิชาการ มธ." ถกปม วิกฤต "คุกไทยล้น" นักโทษฟุ้ง 3 แสนคน

🕒 19 ก.ค. 2569 | natthanan_chu

"นักวิชาการ มธ." ถกปม วิกฤต "คุกไทยล้น" นักโทษฟุ้ง 3 แสนคน "80% ของคนพ้นโทษ กลับไปทำผิดซ้ำ ทำไมระบบฟื้นฟูเราถึงล้มเหลว?"

KEYPOINTS

- วิกฤตเรือนจำ: นักโทษ 3 แสนคน เกินขีดจำกัดความจุ ส่งผลระบบฟื้นฟูไร้ประสิทธิภาพ และเปราะบาง
- วงจรผิดซ้ำ: 80% ของผู้พ้นโทษกลับไปทำผิดซ้ำ สะท้อนกระบวนการขัดเกลาในคุกยังไม่ตอบโจทย์
- สูญเสียทางเศรษฐกิจ: ไทยเสียโอกาสทางเศรษฐกิจกว่า 3 แสนล้าน เพราะขาดแรงงานที่มีคุณภาพ

19 กรกฎาคม 2569 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดงานเสวนาในหัวข้อ "หลังพิงฝา หน้าพิงกรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผลัก!? เมื่อ 'คุก' ไกลตัวกว่าที่คิด"

ชีวิตหลังพ้นโทษ

ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกันมองไปส่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการ

Male

Play

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

**แฉ ! คุกล้น ต้องส่งเพนกวินนอนแดนนักโทษเด็ดขาด แยก
ออกจากพวกเดียวกันป้องกันสุ่มหัวแหกคุก**

🕒 15 มี.ค. 2564

"สมศักดิ์" ตอบกระทู้ ส.ว. ผลงานลดคนล้นคุก

🕒 22 พ.ย. 2564

**"ธนิกานต์" ซี ผู้ต้องขังหญิงล้นคุกเหตุคดียาเสพติด80%ล้นแก้
กฎหมาย**

🕒 03 เม.ย. 2564

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์
ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทย มีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่
ศักยภาพของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน

แยกเลขาฯ เตรียมมาตรการควบคุม ชูแสง และก ารพบผู้ต้องหาของ มขย ใจท ารเต เมม

ประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น
เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

จีรัฐยกเครื่อง "เรือนจำ" เลิกเน้นคุมขัง เปลี่ยนสู่การฟื้นฟู ลดโอกาสกระทำผิดซ้ำ!

“นักโทษล้นคุก-ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ” ทำไทยเสียโอกาสเศรษฐกิจ3แสนล้าน

📅 19 กรกฎาคม 2569

ม.ธรรมศาสตร์ จัดเสวนาตีแผ่ปัญหา “ผู้ต้องขังในเรือนจำไทย” ชี้ ปัจจุบันนักโทษไทยล้นคุก เพราะ “สังคมเหลื่อมล้ำ-ความรู้กฎหมาย-ระบบการดูแลที่ไม่มีประสิทธิภาพ” เผย 80% ทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษ ทำไทยเสียโอกาสทางเศรษฐกิจกว่า “3 แสนล้านบาท” เสนอ รัฐเปลี่ยนนโยบายจากควบคุมเป็นฟื้นฟู ชุมมาตรการดูแลกลุ่มเปราะบางเฉพาะบุคคล พร้อมเชื่อมโยงทุกหน่วยงาน สร้างระบบติดตามหลังพ้นโทษ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดงานเสวนาในหัวข้อ “หลังพ้นฝา หน้าฟังกกรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผลัก!? เมื่อ ‘คุณ’ กลั้วตัวกว่าที่คิด” เพื่อตีแผ่ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักดันให้ผู้คนเปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์จริงในเรือนจำไปจนถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้นโทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกันกับมองไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังในเชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็นคนผิดโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทย มีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่ศักยภาพของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือนจำจะรองรับได้ และมีโอกาสทำให้ระบบการควบคุม ดูแล และการฟื้นฟูผู้ต้องขังอาจทำได้ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าวในเวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น การขาดรายได้ หรือมีรายได้น้อยจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย การถูกกีดกันหรือเข้าไม่ถึงบริการที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าไม่ถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คนๆ หนึ่งเกิดความเปราะบาง กล่าวคือ ทำให้เงื่อนไขในการใช้ชีวิตและทางเลือกในการตัดสินใจน้อยลง หรือตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งสุดท้ายจึงเป็นเหตุที่ผลักดันให้คนจำนวนไม่น้อยกระทำความผิด และต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกว่า 3 แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

นอกจากนี้ เวทีเสวนายังมีการเผยว่าภายใน 3 ปีหลังพ้นโทษมีผู้ต้องขังถึง 80% ที่มีการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วยเหลือ หรือฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้องข้อมูลการจัดอันดับ World justice index ซึ่งไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก และคะแนนที่ไทยได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ กระบวนการยุติธรรม และจากกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ทางกรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด

รศ. ดร.สุปรียา แก้วละเอียด คณบดีคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงวิธีการ และทางออกของปัญหาดังกล่าวว่า รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมีการดำเนินการในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหานี้ ได้แก่

1. การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำจากสถานที่ควบคุม และคุมขังไปสู่การดูแลและฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมีมาตรการในเชิงฟื้นฟู และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็นคนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็นทิศทางของเรือนจำในอนาคต
2. เรือนจำควรมีมาตรการเฉพาะในการดูแลกลุ่มคนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต้องการการดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหาด้านสุขภาพจิต หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช่การใช้มาตรการเดียวในการดูแลคนทุกกลุ่ม
3. เรือนจำควรมีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถานที่บ่มเพาะให้คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น
4. รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างระบบติดตาม และช่วยเหลือหลังพ้นโทษ ช่วง 6 เดือน-1 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำ หรือกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ

ผศ. ดร.รณกรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของความรู้กฎหมายที่อาจทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดได้โดยไม่ได้ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกันของกฎหมายในการตัดสินการกระทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำมากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้อาจนำไปสู่การทำความผิดพลาดโดยไม่รู้ตัว เช่น การรื้อโรงแรมด้วยถ้อยคำบางอย่างอาจกลายเป็นผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาได้ หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะรู้ว่าของข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง

ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดประชาชนทั่วไปหากมีความรู้ทางกฎหมายไว้ก็ถือเป็นเรื่องดี แต่ถ้าไม่มีจริงๆ ก็สามารถปรึกษามาที่ศูนย์นิติศาสตร์ ของ มธ. ได้ นอกจากนี้ มธ. ยังมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่นักเรียนด้วย ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นทาง เพราะ มธ. เชื่อว่าถ้าคนรู้กฎหมายก็จะลดโอกาสในการกระทำความผิดน้อยลง และจำนวนผู้ต้องขังก็น้อยลง

อย่างไรก็ตาม การให้ความรู้อาจช่วยได้ไม่ทั้งหมด ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาร่วมแก้ไขอย่างเป็นระบบด้วย เพราะขณะนี้ปัญหาทั้งวงจร กล่าวคือ ทุกวันนี้รัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาด้วยการออกกฎหมายเพิ่มบทลงโทษจำนวนมาก และศาลก็มีการใช้กฎหมายเหล่านั้นส่งคนเข้าคุกตลอดเวลา ขณะที่กรมราชทัณฑ์พยายามดูแลและฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังกลับสู่สังคมได้ แต่ด้วยทรัพยากรจำกัดทำให้การดำเนินงานไม่ครอบคลุม และในทุกปีก็ต้องใช้กลไกอภัยโทษเพื่อให้นักโทษหลุดออกจากระบบเรือนจำ ซึ่งการดูแลหลังพ้นโทษของไทยก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก สุดท้ายก็กลายเป็นก่อเหตุซ้ำ และวนกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม

รศ. ดร.อัจฉรา ขลายนนาวัน คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่ามีความสำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการดูแลรายการณ์ให้กลุ่มต่างๆในเรือนจำได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อนเข้าเรือนจำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึกเบื้องหลังของแต่ละคน ทว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากคือกว่า 3 แสนคน ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียนนักโทษ รับเรื่องร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

รศ. ดร.อัจฉรา กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น ควรมีการผลักดันให้เกิดการผลิตนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับการดูแลผู้ต้องขังเรือนจำควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆ ด้วย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรมีปฏิรูประบบการทำงานให้มีความเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้การประสานส่งต่อดูแลผู้ต้องขังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดการทำงานแยกส่วน หรือการต้องผ่านกระบวนการโดยไม่จำเป็น

ผศ.ชล บุนนาค ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและความยั่งยืน มธ. กล่าวว่า แม้จะเป็นเรื่องน่ายินดีที่ธรรมศาสตร์ได้รับการจัดอันดับโดยThe Times Higher Education (THE) ให้อยู่อันดับที่ 1 ของโลกในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 16 การสร้างสังคมที่สงบสุข การสร้างกระบวนการยุติธรรม และการมีสถาบันที่มีประสิทธิภาพ แต่ในระดับประเทศยังมีอีกหลายเป้าหมายที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก และหลายเป้าหมายก็เชื่อมโยงกับปัญหาผู้ต้องขังในเรือนจำด้วย เช่น เป้าหมายย่อยที่ 3.3 การยุติการแพร่ระบาดของโรค ที่ไทยยังทำได้ไม่ค่อยดีนัก ซึ่งโรคส่วนใหญ่มักพบในผู้ต้องขังและแรงงานต่างด้าว จึงสะท้อนปัญหาความเป็นอยู่และการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังได้บางส่วน

ผศ.ชล กล่าวอีกว่า แต่ไม่ได้หมายความว่าที่ผ่านมาหน่วยงานต่างๆ ไม่มีการแก้ไข เพราะตลอด 10 ปีที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการแก้ไขมาตลอด แต่อาจจะติดข้อจำกัดอะไรต่างๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องดึงภาคส่วนอื่นๆ มาร่วมสนับสนุนด้วย เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) วิชาชีพเพื่อสังคม หรือมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ฯลฯ เพื่อจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่าการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังหลังพ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ยังถือเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจด้วย เพราะหากมองในเชิงเศรษฐศาสตร์แรงงาน 1 คนสามารถสร้างผลิตภาพให้กับประเทศได้มูลค่า 1.1 ล้านบาท ซึ่งถ้าไทยไม่สามารถทำให้ผู้ต้องขังราว 3.2 แสนคนในเรือนจำออกมาและสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้ เท่ากับว่าประเทศจะมีค่าเสียโอกาสในหลัก 3 แสนล้านบาท ดังนั้น ท่ามกลางสถานการณ์การคลังของประเทศที่มีรายได้ไม่มากนัก รัฐอาจต้องหันกลับมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วยอีกส่วน

หน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/บทความ

วันที่: อาทิตย์ 19 กรกฎาคม 2569

ปีที่: 47

ฉบับที่: 16512

หน้า: 2(บน)

Col.Inch: 114.25 Ad Value: 142,812.50 PRValue (x3): 428,437.50

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: รายงานพิเศษ: เปลี่ยนบุรีไฟฟ้าเป็นบุรีมรณะจับได้ต้องทำลายทิ้งทันที

เปลี่ยนบุรีไฟฟ้าเป็นบุรีมรณะ จับได้ต้องทำลายทิ้งทันที

สังคมไทยกำลังเผชิญกับปัญหาเด็กเกิดน้อยลงทุกปี ดังนั้น เราต้อง
ให้เด็กเหล่านี้เติบโตอย่างมีคุณภาพ
แต่สิ่งที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้
ก็คือ สภาพแวดล้อมในสังคมบ้านเรา
เต็มไปด้วยสิ่งที่เป็นพิษภัยต่อเด็ก
และเยาวชนทั้งแอลกอฮอล์ ยาเสพติด

สารพันชนิด รวมทั้งบุรีโดยเฉพาะ
บุรีไฟฟ้าซึ่งกำลังแพร่กระจายไปสู่
เด็กอายุน้อยมากแค่ 5-8 ขวบ ก็สูบ
กันแล้ว

วันอังคารที่ 14 ก.ค.ที่ผ่านมา
ที่โรงแรมรอยลริเวอร์ กทม. มูลนิธิ
สื่อเพื่อสุขภาวะ (มสส.) ร่วมกับ
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ หรือสสส. จัดประชุม
ไฟกัส กรุ๊ป ในหัวข้อ “เราทะเลาะปัญหา
ข้อกฎหมาย การปราบปราม-
ทำลายบุรีไฟฟ้า” โดยมี นายจิระ
ห้องสำเริง สื่อมวลชนอาวุโส ดำเนิน
รายการ

งานนี้เริ่มต้นด้วยคนในวงการ
สื่อ วิเชษฐ์ พิชัยรัตน์ ในฐานะ

กรรมการกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ (บอร์ด สสส.)
เปิดการประชุม ว่า บุรีไฟฟ้าเป็น
สิ่งผิดกฎหมายเป็นสินค้าต้องห้าม
สำหรับประเทศไทยทั้งการนำเข้า
ผลิต จำหน่าย ครอบครอง สสส.
สนับสนุนภาคีเครือข่ายในการสร้าง
ความรอบรู้ถึงพิษภัยของบุรีไฟฟ้า
พร้อมร่วมมือกับทุกหน่วยงาน
ในการบังคับใช้กฎหมาย ขณะนี้บุรี

ไฟฟ้าแพร่กระจายวางขายทั้งร้านค้า
ในชุมชนและการขายออนไลน์ที่จับกุม
ได้ยาก ที่สำคัญเวลานี้มีการลักลอบเข้ามา
ตั้งโรงงานผลิตในประเทศไทยแล้ว

บอร์ด สสส.ตั้งคำถามว่าเมื่อ
จับกุมบุรีไฟฟ้าแล้วบุรีเหล่านี้อยู่

หน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/บทความ

วันที่: อาทิตย์ 19 กรกฎาคม 2569

ปีที่: 47

ฉบับที่: 16512

หน้า: 2(บน)

Col.Inch: 114.25 Ad Value: 142,812.50 PRValue (x3): 428,437.50

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: รายงานพิเศษ: เปลี่ยนบุรีไฟฟ้าเป็นบุรีหมื่นจันได้อาจทำลาย...

ที่ไหนบ้าง มีการวนกลับมาขายใหม่หรือไม่ มีการทำลายบุรีไฟฟ้าทั้งหมดหรือไม่ โดยเฉพาะของกลางที่ไม่มีคนแสดงความเป็นเจ้าของ เพราะบุรีไฟฟ้าเป็นสิ่งที่พ.ร.บ.ศุลกากร ม.4 ระบุว่าเป็นของต้องห้ามและต้องกำจัด หากไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของจะทำให้เป็นของกลางตกเป็นของแผ่นดิน ทำให้อธิบดีกรมศุลกากรสามารถทำลายได้ พร้อมเปิดเผยว่าได้พบกับนายพันธ์ทอง ลอยกุลนันท์ อธิบดีกรมศุลกากร ยอมรับว่าบุรีไฟฟ้าที่นำเข้าผิดกฎหมายมี 2 ส่วนคือ ส่วนที่มีการต่อสู้คดีต้องรอให้ศาลพิพากษาถึงที่สุดกับส่วนที่ไม่มีคนแสดงความเป็นเจ้าของ ท่านอธิบดีบอกว่าหน่วยงานไหนจะเอาไปทำลายก็ยินดี

นับเป็นข้อมูลเปิดประเด็นการประทุษร้ายที่ท้าทายอย่างยิ่ง

ส่วน เลิศศักดิ์ รัชธรรม ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภค 3 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) แม้ไม่ได้มาร่วมเวทีเพราะติดงานด่วนแต่ฝากความเห็น ว่า ศุลกากรถือเป็นด่านแรกในการแก้ไขปัญหา ส่วน สคบ.เมื่อจับกุมแล้วของกลางจะอยู่กับตำรวจซึ่งบัญชีทั้ง 2 หน่วยงานต้องตรงกัน มีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนการทำลาย ปัญหาการขายออนไลน์ สคบ.ร่วมกับกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้ Facebook และ TikTok ช่วยปิดกั้นเวลาที่มีการฟ้องคดีแพ่งบางแพลตฟอร์มแล้วและจะดำเนินคดีอาญาด้วยแต่อาจจะยากตรงที่ต้องพิสูจน์ให้ได้ว่ามีส่วนร่วมกระทำความผิดด้วย

ในขณะที่ **ฤทธิรอน ทวีทรัพย์** นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการพิเศษ สคบ. เสริมว่าการขายหน้าร้านแทบจะหายไปแล้วแต่ไปขายผ่านโซเชียลมีเดียกฎหมายบังคับใช้ได้เฉพาะผู้ผลิตและผู้ขายที่มีหน้าร้านเป็นหลัก พอเป็นการขายออนไลน์เจ้าของแพลตฟอร์มอยู่ในข่ายผู้ขายหรือผู้สนับสนุนหรือไม่ นี่ก็ข้อกฎหมายที่ต้องแก้ไข

เป็นการชี้ช่องว่างทางกฎหมายจากสคบ.

ฝั่งตำรวจ **พ.ต.อ.ปริญญา ปาละ** ผกก. (สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) พุดเสียงดังฟังชัดว่า ตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ บุรีไฟฟ้าเป็นสินค้าผิดกฎหมายห้ามนำเข้า สามารถดำเนินคดีได้โดยไม่ต้องรอใช้อำนาจตาม พ.ร.บ.ศุลกากร สามารถจับกุมและทำลายได้เลย ในฐานะที่ตำรวจเป็นหน่วยจับกุม ผมรู้ว่ามันไม่ไปไหนสุดท้ายก็วนกลับมาขายอีก เก็บไว้ทำไมจนล้นโกดัง เสียค่าเช่าเดือนละ 500,000 บาท เรื่องนี้ไม่ต้องรอคดีสิ้นสุด เป็นสิ่งที่สามารถใช้อำนาจทำลายได้เพราะเป็นของกลางเหมือนเป็นยาเสพติด มันผิดกฎหมายในตัวอยู่แล้ว

พร้อมทั้งท้าทายว่าควรแก้กฎหมายรวมเป็นฉบับเดียวกันให้อยู่ในพ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบก็ได้

ด้านนักวิชาการอย่าง **ไพศาล ลิ้มสถิตย์** กรรมการบริหารศูนย์กฎหมายสุขภาพและจริยศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดอกล้ำข้อมูลความรุนแรงของบุรีไฟฟ้าว่าคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เคยใช้บุรีไฟฟ้าในช่วง 30 วัน มีจำนวนมากถึง 1.81 ล้านคน มากที่สุดคือ อายุ 15-29 ปี ที่เป็นห่วงก็มีการโฆษณาและสื่อสารการตลาดจูงใจให้ข้อมูลเท็จแต่กลับไม่เห็นข่าวการดำเนินคดีตามพ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

ยังมีปัญหาการตีความ พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 ไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายส่งผลให้กลุ่มที่ไม่สามารถควบคุมบุรีไฟฟ้าในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/บทความ

วันที่: อาทิตย์ 19 กรกฎาคม 2569

ปีที่: 47 ฉบับที่: 16512 หน้า: 2(บน)

Col.Inch: 114.25 Ad Value: 142,812.50 PRValue (x3): 428,437.50 คลิป: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: รายงานพิเศษ: เปลี่ยนบุรีไฟฟ้าเป็นบุรีมรณะจับได้ต้องทำลาย...

จนกระทรวงศึกษาธิการยกเลิกนโยบายโรงเรียนจัดให้มี drop box หรือกล่องทิ้งบุรีไฟฟ้า ครูไม่กล้ารับบุรีไฟฟ้าของนักเรียน เกรงว่าจะมีความผิดฐานครอบครองบุรีไฟฟ้าตามกฎหมายศุลกากร

นี่คือความลึกลับและไม่สอดคล้องกันของกฎหมายกับการปฏิบัติทั้งๆ ที่เป็นเจตนาดีของครู

สอดคล้องกับความเห็นของ **ธีรภัทร์ กะหวงศ์** ผู้ประสานงานภาคีป้องกันและลดผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บอกว่าคุณครูหลายคนยึดบุรีไฟฟ้าจากนักเรียนแล้วไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรต่อ เราต้องทำลายบุรีไฟฟ้าโดยเร็วที่สุดโดยที่เด็กและครูไม่ผิด ส่วน **ชววิทย์ จันทรส** ผู้ประสานงานเครือข่ายรณรงค์ป้องกันภัยแอลกอฮอล์ มองในเชิงบวกว่าค่านิยมสังคมเริ่มเปลี่ยน เคยเห็น สส. สูบบุหรี่ไฟฟ้าในสภา ปัจจุบันเริ่มหลบซ่อนแล้ว แม้แต่ในร้านอาหารคนเริ่มมองคนสูบบุหรี่ไฟฟ้าในทางที่ไม่ดี ด้าน **เทกต์ มีชัย** ประธานมูลนิธิเด็ก เยาวชน และครอบครัวบอกว่า ไม่จำเป็นต้องแก้กฎหมาย แค่ออกประกาศว่าถ้าไม่มีผู้รับหรือร้องขอของกลางบุรีไฟฟ้าภายในเวลาที่กำหนดก็ให้ตกเป็นของแผ่นดินตำรวจทำงานง่ายขึ้นและขอทำลายของกลางก่อนคดีสิ้นสุดได้

ด้านสื่อมวลชนเห็นด้วยกับการทำลายและเสนอเปลี่ยนชื่อบุรีไฟฟ้าเป็นบุรีมรณะ เหมือนเปลี่ยนจาก ยาม้าเป็นยาบ้า บางส่วนเสนอว่าให้เป็นยาเสพติดไปเลย เพราะตอนนี้เริ่มมีการผสมสารเสพติดต่างๆ ในบุรีไฟฟ้ากันแล้ว

ปิดท้ายด้วย **อภิวัชร เกตุทัต** ประธานมูลนิธิสื่อเพื่อสาธารณะ (มสส.) สรุปว่าได้เห็นถึงแนวทางใหม่ๆ ในการปกป้องเด็กและเยาวชนจากพิษภัยของบุรีไฟฟ้าโดยเฉพาะการทำลายของกลางเพื่อตัดวงจรการกลับมาขายใหม่

ครับ...ถึงเวลาที่สังคมและผู้รับผิดชอบต้องช่วยกันจัดการกับบุรีมรณะอย่างจริงจังได้แล้ว

พระ! นักโทษไม่กลับใจ ทำชาติสูญเสียแสนล้าน

ธรรมศาสตร์ ● ม.ธรรมศาสตร์จัดเสวนา
ตีแผ่ปัญหา “ผู้ต้องขังในเรือนจำไทย” ซึ่ง
ปัจจุบันนักโทษไทยล้นคุก เพราะสังคม
เหลื่อมล้ำ ความไม่รู้กฎหมาย ระบบการดูแล
ที่ไม่มีประสิทธิภาพ เพียง 80% ทำผิดซ้ำหลัง
พ้นโทษ ทำไทยเสียโอกาสทางเศรษฐกิจกว่า
“3 แสนล้านบาท”

เมื่อวันที่ 17 ก.ค.2569 มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ (มธ.) จัดงานเสวนาในหัวข้อ

อ่านต่อหน้า 14

พระ! นักโทษไม่กลับใจ

“หลังฟังผา หน้าที่ทรง : ก้าวพลาด หรือ โดนผลัก !?
เมื่อ ‘คุก’ ใกล้ตัวกว่าที่คิด” เพื่อตีแผ่ปัญหาความเหลื่อม
ล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักดันให้ผู้คนเปลี่ยน
สถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์
จริงในเรือนจำไปจนถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้น
โทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกับมองไปสู่การ
พัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังใน
เชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็น
คนผิดโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูล
ของกรมราชทัณฑ์ ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทยมี
ผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่ศักยภาพ
ของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน
ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือน
จำจะรองรับได้ และมีโอกาสทำให้ระบบการควบคุม ดูแล
และการฟื้นฟูผู้ต้องขังอาจทำได้ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก
โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก
ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าวใน
เวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากความเหลื่อมล้ำในมิติ
ต่างๆ เช่น การขาดรายได้ หรือมีรายได้ไม่พอจากโครงสร้าง
ทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย การถูกกีดกันหรือเข้าไม่ถึง
บริการที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าไม่ถึง
ถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คนคนหนึ่งเกิด

ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกว่า 3
แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

นอกจากนี้ เวทีเสวนายังมีการเผยว่า ภายใน 3 ปี
หลังพ้นโทษมีผู้ต้องขังถึง 80% ที่มีการกระทำผิดซ้ำ ซึ่ง
สะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วย
เหลือหรือฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้อง
ข้อมูลการจัดอันดับ World justice index ซึ่งไทยได้รับ
การจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก และคะแนนที่ไทยได้รับ
การประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ กระบวนการยุติธรรม
และจากกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ทางกรมราชทัณฑ์
เป็นหน่วยงานที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด

รศ.ดร.สุปรียา แก้วละเอียต คณบดีคณะนิติศาสตร์
มธ. กล่าวถึงวิธีการและทางออกของปัญหาดังกล่าว
ว่า รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมี
การดำเนินการในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหานี้
ได้แก่ 1.การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำ จากสถานที่
ควบคุมและคุมขังไปสู่การดูแลและฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ
ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรม
แห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมีมาตรการในเชิงฟื้นฟู
และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการ
ทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็นคนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็น
ทิศทางของเรือนจำในอนาคต

2.เรือนจำควรมีมาตรการเฉพาะในการดูแลกลุ่ม
คนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต้องการ
การดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหายาเสพติด หรือ
ผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช้การใช้มาตรการเดียว
ในการดูแลคนทุกกลุ่ม 3.เรือนจำควรมีบทบาทในการ
พัฒนาความรู้และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถาน
ที่ปมเพาะให้คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น และ 4.รัฐ
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างระบบติดตามและ
ช่วยเหลือหลังพ้นโทษช่วง 6 เดือน-1 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลา
สำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำหรือกลับคืนสู่
สังคมได้อย่างปกติ

ด้าน ผศ.ดร.รณกรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะ
นิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของความรู้กฎหมายที่
อาจทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดได้โดยไม่ได้
ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกั้นของกฎหมายในการตัดสินการกระ
ทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำ
มากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้อาจนำไปสู่การทำผิดพลาดโดย
ไม่รู้ตัว เช่น การริ้วโรงแรมด้วยด้ายค่าบางอย่างอาจ
กลายเป็นผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาได้

ไทยโพสต์

Thai Post
Circulation: 850,000
Ad Rate: 1,200

Section: First Section/หน้าแรก

วันที่: อาทิตย์ 19 กรกฎาคม 2569

ปีที่: 30

ฉบับที่: 10836

หน้า: 1 (ล่างขวา), 14

Col.Inch: 52.42 Ad Value: 62,904

PRValue (x3): 188,712

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: พระนักโทษไม่กลับใจ ทำชาติสูญเสียแสนล้าน

หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะไม่รู้ว่าของข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง

รศ.ดร.อัจฉรา ชลายนนาวัน คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่า มีบทบาทสำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการดูแลรายกรณีให้กลุ่มต่างๆ ในเรือนจำได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อนเข้าเรือนจำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึกเบื้องหลังของแต่ละคน ทว่าจากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมาก คือกว่า 3 แสนคน ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียนนักโทษ รับเรื่องร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

ผศ.ชล บุญนาค ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและความยั่งยืน มธ. กล่าวว่า การดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังหลังพ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ยังถือเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจด้วย เพราะหากมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ แรงงาน 1 คนสามารถสร้างผลิตภาพให้กับประเทศได้มูลค่า 1.1 ล้านบาท ซึ่งถ้าไทยไม่สามารถทำให้ผู้ต้องขังราว 3.2 แสนคนในเรือนจำออกมาและสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศได้ เท่ากับว่าประเทศจะมีค่าเสียโอกาสในหลัก 3 แสนล้านบาท ดังนั้น ท่ามกลางสถานการณ์การคลังของประเทศที่มีรายได้ไม่มากนัก รัฐอาจต้องหันกลับมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้ อย่างจริงจังด้วยอีกส่วน.

มติชน กรอบบ่าย

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,200

Section: First Section/-

วันที่: จันทร์ 20 กรกฎาคม 2569

ปีที่: 49

ฉบับที่: 17662

หน้า: 2(บน)

Col.Inch: 49.51 Ad Value: 59,412

PRValue (x3): 178,236

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: บทนำมติชน: เป็นข่าว VS ลือสาร

บทนำ มติชน

เป็นข่าว VS ลือสาร

นักวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อรรถสิทธิ์ พานแก้ว เขียนบทความ “รมต.ทุกคนต้องลือสาร แต่การมีข่าวไม่ได้แปลว่าลือสารแล้ว” เผยแพร่ในหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ “มติชน” มีสาระบางตอนระบุว่า การเมืองอาจขับเคลื่อนด้วยนโยบาย อำนาจ และการตัดสินใจ แต่การจะผู้นำถูกสร้างและรับรู้ผ่านการลือสาร เพราะต่อให้ผู้นำคิดดี มีนโยบายดี หรือทำงานหนักมากเพียงใด หากไม่สามารถทำให้ผู้คนเข้าใจว่ากำลังทำอะไร ทำไปเพื่ออะไร และสิ่งที่ทำนั้นเกี่ยวข้องกับชีวิตของพวกเขาอย่างไร ความตั้งใจและผลงานเหล่านั้นก็อาจไม่มีความหมายทางการเมืองเท่าที่ควร งานด้านการลือสารทางการเมืองชี้ให้เห็นมาอย่างต่อเนื่องว่า ผู้รับสารไม่ได้รับข้อมูลเหมือนกระดากเปล่าที่รอให้รัฐบาลเขียนข้อความลงไป แต่ตีความข้อมูลใหม่ผ่านความเชื่อเดิม อัตลักษณ์ทางการเมือง ระดับความไว้วางใจ อารมณ์ และความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร นโยบายเดียวกันจึงอาจถูกตีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง รัฐบาลอาจมองมาตรการหนึ่งว่าเป็น “การลงทุนเพื่ออนาคต” แต่ประชาชนบางส่วนอาจมองว่าเป็น “การสร้างภาระหนี้” รัฐบาลอาจอธิบายการปรับโครงสร้างภาษีว่าเป็น “การสร้างความเป็นธรรม” แต่ผู้เสียภาษีอาจรู้สึกว่าเป็นเพียง “การเรียกเก็บเงินเพิ่ม” ความแตกต่างไม่ได้เกิดจากการที่ฝ่ายหนึ่งมีข้อมูลและอีกฝ่ายไม่มีข้อมูลเท่านั้น แต่เกิดจากการให้ความหมายต่อข้อมูลนั้นไม่เหมือนกัน ตัวอย่างที่พบได้บ่อยคือการลือสารเรื่องเศรษฐกิจ รัฐบาลอาจนำเสนอตัวเลขจีดีพี (GDP) การลงทุน การส่งออก หรือจำนวนผู้มีงานทำที่ปรับตัวดีขึ้น แต่หากประชาชนยังเผชิญค่าครองชีพสูง รายได้ไม่เพียงพอ หรือไม่แน่ใจว่าจะมีงานทำในอนาคต การพูดด้วยตัวเลขเพียงอย่างเดียวอาจไม่ช่วยสร้างความเชื่อมั่น ตรงกันข้าม ยังอาจทำให้ประชาชนรู้สึกที่รัฐบาลกำลังพูดถึงประเทศคนละประเทศกับที่พวกเขาอาศัยอยู่

อาจารย์จากธรรมศาสตร์ระบุว่า การทำงานหนักมีความจำเป็น แต่ไม่เพียงพอ ผู้นำต้องแปลงการทำงานให้กลายเป็นความหมายที่ประชาชนเข้าใจได้ รัฐบาลต้องรู้ก่อนว่าประชาชนกำลังเผชิญปัญหาอะไร เข้าใจปัญหานั้นอย่างไร อะไรคือความกลัวหรือข้อสงสัยสำคัญ ใครคือผู้ได้รับผลกระทบ ใครมีอำนาจสนับสนุนหรือขัดขวาง และการเปลี่ยนแปลงที่รัฐบาลต้องการให้เกิดขึ้นคืออะไร หากรัฐบาลต้องการให้ประชาชนเพียง “รับรู้” ว่ามีนโยบายใหม่ วิธีลือสารแบบหนึ่งอาจเพียงพอ แต่หากต้องการให้ประชาชน “ยอมรับ” “ร่วมมือ” หรือ “เปลี่ยนพฤติกรรม” การให้ข้อมูลอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ กลยุทธ์การลือสารควรเดินตามลำดับความคิดว่า ปัญหา -> การเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ -> ความเชื่อที่ต้องสร้าง -> หลักฐาน -> เรื่องเล่า -> ผู้ส่งสาร -> การตอบสนองของประชาชน การลือสารจึงต้องเชื่อมข้อมูลเข้ากับการปฏิบัติ หากรัฐบาลเข้าใจว่าปัญหาหลักคือความไม่ไว้วางใจ การลือสารต้องไม่พึ่งเพียงคำพูดของรัฐบาล แต่อาจ

มติชน กรอบข่าว

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,200

Section: First Section/-

วันที่: จันทร์ 20 กรกฎาคม 2569

ปีที่: 49

ฉบับที่: 17662

หน้า: 2(บน)

Col.Inch: 49.51 Ad Value: 59,412

PRValue (x3): 178,236

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: บทนำมติชน: เป็นข่าว VS สื่อสาร

ต้องมีข้อมูลที่ตรวจสอบได้ มีกลไกติดตามผล หรือผู้ส่งสารจากภายนอกที่สังคมเชื่อถือ เพราะบางสถานการณ์คนที่เหมาะสมที่สุดในการสื่อสารไม่ใช่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเสมอไป แต่อาจเป็นแพทย์ นักวิชาการ ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ หรือประชาชนที่ได้รับผลจากนโยบายโดยตรง

อรรถสิทธิ์ยกตัวอย่างของโรนัลด์ เรแกน อดีตประธานาธิบดีสหรัฐที่ออกมาสื่อสารกับคนอเมริกัน หลังกระสวยอวกาศชาเลนเจอร์ระเบิดเมื่อวันที่ 28 มกราคม 1986 และการสื่อสารในนโยบาย “เปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า” ของ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ช่วยให้ผู้คนเห็นว่าประเทศควรวางอนาคตไว้ตรงไหน การสื่อสารที่ดีไม่ได้เริ่มจากคำถามว่าจะพูดอย่างไรให้เป็นข่าว แต่เริ่มจากการเข้าใจว่าสังคมกำลังเผชิญอะไร และผู้นำต้องสร้างความหมายแบบใดให้เกิดขึ้น กลยุทธ์การสื่อสารไม่ได้หมายถึงการสร้างคำขวัญให้จำง่าย หรือทำให้ผู้นำดูดีต่อหน้ากล้องเท่านั้น แต่คือการบริหารความสัมพันธ์ระหว่าง 3 สิ่ง คือ “สิ่งที่รัฐบาลทำ สิ่งที่รัฐบาลพูด และสิ่งที่ประชาชนได้รับรู้และสัมผัสจริง” หากทั้งสามสิ่งไม่ตรงกัน ต่อให้มีทีมสื่อสารที่เก่งเพียงใดก็ไม่สามารถรักษาความน่าเชื่อถือไว้ได้ในระยะยาว รัฐบาลไม่อาจพูดว่าค่าครองชีพกำลังดีขึ้น หากประชาชนยังซื้อของแพงขึ้นทุกวัน และไม่อาจขอให้สังคมเชื่อมั่น หากข้อมูลจากแต่ละหน่วยงานยังขัดแย้งกัน การสื่อสารจึงต้องตั้งอยู่บนหลักฐานและประสบการณ์จริงของประชาชน ไม่ใช่มีหน้าที่ปิดช่องว่างระหว่างคำพูดกับผลงาน แต่ต้องทำให้คำพูดกับผลงานสนับสนุนกัน คำถามสำคัญจึงไม่ใช่ “ทำอะไรให้รัฐบาลหรือรัฐมนตรีเป็นข่าว” แต่คือ “ทำอะไรให้ประชาชนเกิดความเข้าใจ และความไว้วางใจที่จำเป็นต่อการทำให้นโยบายประสบความสำเร็จ” ทำให้ผู้คนเข้าใจว่าผู้นำกำลังทำอะไร เชื่อว่าทิศทางนั้นมีความหมายและพร้อมเดินไปด้วยกัน บทความของอรรถสิทธิ์ชี้ถึงความละเอียดอ่อนของการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่ต้องคิดอย่างลึกซึ้งมากกว่าการเป็นข่าว

หน้าแรก (<https://www.banmuang.co.th/home>) | สมัครงาน (<https://www.banmuang.co.th/career>) | ลงโฆษณา (<https://www.banmuang.co.th/ads>) | ติดต่อเรา (<https://www.banmuang.co.th/contact>)

วันจันทร์ ที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2569 09:48 น.

(<https://www.banmuang.co.th/home>)

(<https://truehits.net/stat.php?login=banmuang>) (<https://www.facebook.com/Banmuangonline>)

(<https://www.banmuang.co.th/home>) การเมือง (<https://www.banmuang.co.th/news/politic>)

อาชญากรรม (<https://www.banmuang.co.th/news/crime>) เศรษฐกิจ (<https://www.banmuang.co.th/news/economy>) ▾

ยานยนต์ (<https://www.banmuang.co.th/news/auto>) บันเทิง (<https://www.banmuang.co.th/news/entertain>)

กีฬา (<https://www.banmuang.co.th/news/sport>) การศึกษา (<https://www.banmuang.co.th/news/education>)

กทม-สาธารณสุข (<https://www.banmuang.co.th/news/bangkok>) ภูมิภาค (<https://www.banmuang.co.th/news/region>)

สังคม-สตรี (<https://www.banmuang.co.th/news/social>) โพรโมชัน (<https://www.banmuang.co.th/news/promotion>) ▾

ข่าวสังคม

นักวิชาการเตือนผู้ประกอบการไทยต้องตีโจทย์อ่านทิศทางจีนยุค "สีจิ้นผิง" อย่างรู้เท่าทัน

วันอาทิตย์ ที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2569, 17:34 น.

แชร์ (<https://x.com/intent/tweet?text=https%3A%2F%2Fwww.banmuang.co.th%2Fnews%2Fgallery%2F483698>)

แชร์ (<https://www.facebook.com/Banmuangonline>)

text=https%3A%2F%2Fwww.banmuang.co.th%2Fnews%2Fgallery%2F483698)u=https%3A%2F%2Fwww.banmuang.co.th%2Fnews%2Fgallery%2F483698

ติดตามข่าวด่วน กระแสข่าวนาน Facebook คลิ๊กที่นี่

นักวิชาการชี้จีนยุคสีจิ้นผิง คิดใหญ่มองไกล เดินเกมอย่างแยบยล เน้นเสถียรภาพและความมั่นคง ตั้งเป้า“ฟื้นฟูชาติ” ให้อุตสาหกรรมไทยใหญ่อีกครั้ง พร้อมเตือนผู้ประกอบการไทย จีนมีความซับซ้อนซ่อนเงื่อน ต้องตีโจทย์อ่านทิศทางจีนอย่างรู้เท่าทัน

สมาคมผู้สื่อข่าวไทย-จีน โดยสถาบันสื่อและบริหารธุรกิจไทย-จีน จัดการบรรยายพิเศษในหลักสูตรผู้บริหารธุรกิจไทย-จีน หรือ บทจ. รุ่นที่ 3 ณ ห้องเพชรชมพู โรงแรมดิเอ็มเมอรัลด์ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันศุกร์ที่ 17 กรกฎาคม 2569 โดยได้รับเกียรติจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อัษฎรศรี พานิชสาส์น อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญเศรษฐกิจจีนชั้นนำของประเทศไทย เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อ “ภาวะผู้นำแบบสีจิ้นผิง” ท่ามกลางผู้เข้ารับการอบรมจากภาคธุรกิจ สื่อมวลชน ภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ ซึ่งล้วนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยหลักสูตรดังกล่าวร่วมจัดโดยศูนย์เอเชียแอฟริกา China Media Group หรือ CMG และหอการค้าไทย-จีน ภายใต้การสนับสนุนอย่างเป็นทางการจากสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย

หน้าแรก (<https://www.banmuang.co.th/home>) »
ข่าวสังคม
(<https://www.banmuang.co.th/news/gallery>)

Top 5 ข่าวข่าวสังคม

(<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>)

more

(<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>)

- นักวิชาการเตือนผู้ประกอบการไทยต้องตีโจทย์อ่านทิศทางจีนยุค "สีจิ้นผิง" อย่างรู้เท่าทัน (<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>) 19 ก.ค. 2569
- ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค ร่มเกล้าฯ มอบเงินสนับสนุนให้กับเหล่าอาสาสมัครจิตอาสา (<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>) 19 ก.ค. 2569
- “พันชนะ” ปลื้มรับรางวัล “นาคราช” เชิดชูเกียรติศิลปินพื้นบ้านอีสานดีเด่นทางวัฒนธรรม (<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>) 19 ก.ค. 2569

ข่าวในหมวดข่าวสังคม

(<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>)

more

(<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>)

(<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>) TSPCA ปลุกสังคมตื่นรู้โรคอุบัติใหม่จากสัตว์สู่คน พร้อมย้ำให้ดูแลสัตว์เลี้ยงอย่างเข้าใจ (<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>) 19:07 น.

■ DAD ใจป้ำลดค่าเช่าพื้นที่ศูนย์ราชการฯ แจ้งวัฒนะช่วยผู้ประกอบการและประชาชน (<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>) 14:55 น.

■ กงสุลใหญ่ ณ เมืองดูไบ เข้ายางงานตัวและรับนโยบายจากเอกอัครราชทูต ณ กรุงอาบูดาบี (<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/483698>) 15:03 น.

ดร.อักษรศรี พานิชสาส์น ได้เริ่มต้นการวิเคราะห์ถึงปรากฏการณ์ที่ "ถนนทุกสายมุ่งสู่ปักกิ่ง" ในยุคสีจิ้นผิง จีนกลายเป็นมหาอำนาจที่โลกต้องเกรงใจ และย้ำว่า จีนมีความซับซ้อนซ่อนเงื่อน เราไม่ควรมองจีนผ่านแว่นตาตะวันตกเพียงมุมเดียว โดยใช้ให้เห็นว่า ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงคือผู้นำจีนที่ไม่ยอมเดินตามเกมชาตินิยม และพยายามสร้างการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง เพื่อพลิกโฉมจีน และพลิกเกมในระดับโลก สีจิ้นผิงเป็นเสมือน Game Changer และทำหลายเรื่องที่แตกต่างกันจากผู้นำจีนในยุคก่อนหน้า

เส้นทางชีวิตของสีจิ้นผิง กว่าจะกลายมาเป็นผู้นำรุ่นที่ 5 ของจีน แม้จะเกิดมาเป็นลูกชายร่อนนายนกฯ ของจีนใช้ชีวิตใน "จงหนานไห่" ในวัยเด็ก แต่ในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม สีจิ้นผิงต้องถูกส่งไปดราฟต์ทำงานในชนบทที่หมู่บ้านยากจน ชื่อหมู่บ้านเสียงเจี๋ยเหอ ก่อนจะกลับมาก่อปฏิวัติอีกครั้ง จนเรียนจบวิศวกรรมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยชิงหว่า และเริ่มทำงานในระดับท้องถิ่นมาตามลำดับ โดยเฉพาะการทำงานที่มณฑลฝูเจี้ยนนานกว่า 17 ปี ก่อนที่จะได้ขึ้นเป็นผู้ว่าระดับมณฑล และก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มาในที่สุดได้กลายมาเป็นเบอร์หนึ่งผู้กุมบังเหียนพรรคคอมมิวนิสต์จีนในวันนี้ สีจิ้นผิงเป็นผู้นำที่มีความนิ่งลุ่มลึก ไม่โอ้อวด แต่เฉียบขาด รอจังหวะเวลาที่เหมาะสม (right timing) ในการสร้างการเปลี่ยนแปลง เช่น การแก้รัฐธรรมนูญจีนในจังหวะเวลาที่สีจิ้นผิงได้รับความนิยมจากคนจีนอย่างเต็มที่ (จากผลงานการปราบคอร์รัปชัน) ทำให้ไม่มีแรงต้าน และเลือกเดินเกมอย่างแยบยล กล้าตัดสินใจอย่างเฉียบขาด และมีแบบแผนขั้นต้น มีเป้าหมายที่ชัดเจน แล้วลงมือทำงานสำเร็จ แม้ต้องใช้เวลา เช่น การขจัดความยากจน

หากย้อนดูประวัติศาสตร์การเมืองและรัฐธรรมนูญพรรคคอมมิวนิสต์จีน ผู้นำจีนในแต่ละยุคสมัยมีแนวคิดหลักที่แตกต่างกันออกไป โดยผู้นำรุ่นแรกอย่างเหมา เจ๋อตง เน้น "สร้างชาติ" และมีแนวทางลัทธินิยม ผู้นำจีนในรุ่นถัดมา Deng เสี่ยวผิง เน้น "พัฒนาชาติ" และมีแนวคิดเศรษฐกิจนิยม เน้นท่ามาหากิน ในขณะที่ผู้นำจีนอย่างสี จิ้นผิง เน้น "ฟื้นฟูชาติ" ให้จีนกลับมายิ่งใหญ่อีกครั้งในระดับโลก และการ "รวมชาติ" กับไต้หวัน

สีจิ้นผิงยังได้เน้นปลูกฝัง "ชาตินิยม" อย่างจริงจัง และท่าอย่างแนบเนียน คนจีนรุ่นใหม่ในยุคนี้มีความรักชาติยิ่งชีพ (นิตยสาร The Economist ชานานามคนรุ่นใหม่จีนว่าเป็น "Generation Xi" คือ "เจเนสีจิ้นผิง")

นอกจากนี้ สีจิ้นผิงยังได้เสนอ "ความคิดสีจิ้นผิงว่าด้วยสังคมนิยมอัตลักษณ์จีนเพื่อศักราชใหม่" ด้วยแนวทาง 14 ข้อ ซึ่งเน้นความรักชาติและการฟื้นฟูชาติ และนำ "ความคิดสีจิ้นผิง ฯ" บรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศจีนอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี 2018 เพื่อเป้าหมายให้จีนกลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง เพื่อให้หลุดพ้นจากคำว่า "คนป่วยแห่งเอเชีย" กลายเป็น "มหาอำนาจโลก" อย่างเต็มภาคภูมิ

กลยุทธ์การบริหารประเทศภายใต้ภาวะผู้นำแบบสีจิ้นผิง ตลอดเวลา 10 กว่าปี (ตั้งแต่ 2013 จนถึงปัจจุบัน) เน้นการวางยุทธศาสตร์ระยะยาวและลงมือทำอย่างแน่วแน่จนสำเร็จ จีนเน้น "การเดินเกมยาว" ไม่ผลิผลาม นับตั้งแต่ก้าวขึ้นเป็นเบอร์หนึ่งของพรรคในปี 2012 สีจิ้นผิงได้สร้างผลงานเพื่อชื่อใจประชาชนจีน และเพื่อสร้างศรัทธา ด้วยผลงานที่เป็นรูปธรรมและเป็นเรื่องที่ประชาชนเรียกร้อง นั่นคือ การทำสงครามกับคอร์รัปชัน ลงโทษผู้กระทำความผิดทุจริตอย่างเด็ดขาด "ไม่ว่าเสือหรือแมลงวัน" ไม่ลบนหน้าปะจุก และการทำสงครามขจัดความยากจน ช่วยให้คนยากจนในชนบทจีนหลุดพ้นจากความยากจนได้มากถึง 98.99 ล้านคน ทำให้ธนาคารโลกชื่นชมความสำเร็จในเรื่องเหล่านี้

นอกจากนี้ สีจิ้นผิงได้เน้นวินัยพรรคฯ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทำงานรับใช้ประชาชน ไม่ใช่การทำตัวเป็นเจ้านายเหนือกว่าประชาชน ด้วยการประกาศกฎเหล็ก 8 ข้อสำหรับสมาชิกพรรคและเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อไม่ให้ทำตัวเป็นเจ้าขุนมูลนาย ไม่ให้มีการสร้างภาพแบบฉาบฉวย และต้องเน้นประหยัด/ไม่ใช่งบหลวงฟุ่มเฟือย (เช่น ไม่จัดคณะชุดใหญ่ไปต่างประเทศโดยไม่จำเป็น) และต้องเข้าถึงประชาชนรากหญ้าอย่างแท้จริง

รศ.ดร.อักษรศรี ได้วิเคราะห์โครงสร้างระบบการเมืองการปกครองของจีนในยุคสีจิ้นผิงที่เรียกว่า "ทุนนิยมโดยรัฐที่มีพรรคเป็นใหญ่" หรือ Party-State Capitalism โดยใช้การเมืองนำเศรษฐกิจ ใช้กลไกพรรคฯ /กลไกรัฐเข้าไปกำกับดูแลกลไกเศรษฐกิจ เป็นต้น

ที่สำคัญ ยุคของสีจิ้นผิงเน้น "เสถียรภาพต้องมาก่อน" หรือ Stability First ทำให้หลายครั้ง อาจจะถูกมองว่า ดึงเกินไปหรือเข้มงวดเกินไป เช่น การใช้นโยบายโควิดต้องเป็นศูนย์ (Zero COVID) ที่เข้มงวดมานานถึง 2-3 ปี รวมทั้งการเน้นการรักษาความมั่นคงในทุกมิติ เช่น ด้านเศรษฐกิจ เน้นสร้างความมั่นคงทางพลังงาน ความมั่นคงอาหาร และความมั่นคงทางสาธารณสุข เป็นต้น

นอกจากนี้ แนวทางสีจิ้นผิงจะเน้น "ตัดไฟแต่ต้นลม" คือ ป้องกันปัญหาที่จะเกิด ไม่ปล่อยให้ปัญหาลูกกลามแล้วค่อยตามแก้ เช่น การจัดการก่อนจะเกิดปัญหาฟองสบู่สังหาริมทรัพย์ โดยประกาศว่า "บ้านมีไว้เพื่ออยู่อาศัย ไม่ใช่เพื่อเก็งกำไร" แล้วคุมเข้มการปล่อยสินเชื่อสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งการจำกัดระเบียบกลุ่มทุนและบริษัท Big Tech ของจีนที่เขาเปรียบผู้ใช้ (user) และผู้ประกอบการรายย่อยที่เป็น supplier โดยใช้กฎหมายต่อต้านการผูกขาด เป็นต้น

มาตรการหลายด้านของจีนในยุคสีจิ้นผิงจึงมีความเข้มงวดและเน้นจัดระเบียบสังคม รวมทั้งสังคมสื่อโซเชียล ในปี 2014 สีจิ้นผิงได้ตั้งหน่วยงาน Cyberspace Administration of China หรือ CAC ที่เปรียบเสมือนตำรวจไซเบอร์ เพื่อจัดการสื่อโซเชียล และจัดการไม่ให้ปล่อยให้เกิดข่าวปลอม (Fake News) รวมทั้งการแก้ปัญหาเด็กจีนติดเกม ด้วยการ

■ แม่ฟ้าหลวงฯชวนช็อปชิมชม สูดยอดงานคราฟต์ร่วมสมัย "กาดดอยดง@เซ็นทรัลชิดลม" (<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/481919> น.

■ เปลี่ยนเบิร์ดจาลิฟาให้เป็นผืนผ้าใบของคุณ! สโมสรด่วน Project it 2026 (<https://www.banmuang.co.th/news/gallery/481810> น.

ประกาศดูแลเวลาเล่นเกมของเยาวชนจีนอายุต่ำกว่า 18 ปี และล่าสุด คือ การจัดระเบียบเรื่อง Influencer ที่จะทำ content ในสื่อโซเชียลให้มีความต่างๆ เช่น ด้านสุขภาพ ก็ต้องเป็นมืออาชีพที่เกี่ยวข้องด้านการแพทย์ มีความรู้ในศาสตร์หรือสาขาที่จะพูดออกสื่อ เช่น มีใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นต้น

จีนยุคสีจิ้นผิงเป็น "คอมมิวนิสต์ไฮเทค" ที่นำเทคโนโลยีล้ำสมัยมาประยุกต์ใช้ในด้านต่างๆ เช่น การทดลองใช้เงินหยวนดิจิทัล ตลอดจนการนำเทคโนโลยีมาจัดการปัญหาทุจริต การจัดระเบียบสังคมและดูแลความมั่นคงอย่างเข้มข้น

สำหรับยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ในยุคสีจิ้นผิง จีนเน้นการออกไปมีบทบาทในระดับโลก สร้างพรรคพวกและพันธมิตร สีจิ้นผิงประกาศยุทธศาสตร์ "เส้นทางสายไหมยุคใหม่" หรือ Belt and Road Initiative (BRI) มาตั้งแต่ปี 2013 ขยายความร่วมมือกับประเทศทั่วโลก มาจนถึงวันนี้ จีนกลายเป็นมหาอำนาจที่โลกต้องเกรงใจ และสีจิ้นผิงได้ต่อยอดนำเสนอความคิดริเริ่มระดับโลกในด้านต่าง ๆ เช่น Global Development Initiative (GDI) และ Global Governance Initiative (GGI) เพื่อจัดระเบียบโลกใหม่ในสโตนโดลิ่ง โดยเน้นการยึดโยงกับ "ระบบพหุภาคี" (Multilateralism) เช่น สหประชาชาติ และสีจิ้นผิงย้ำว่า จีนจะไม่ใช้สิทธิตามอำเภอใจแต่ฝ่ายเดียว หรือ Unilateralism แบบสหรัฐฯ และจีนพยายามนำเสนอภาพให้ว่า จีนไม่ได้มุ่งเน้นการทำตัวเป็นตำรวจโลก และไม่ใช่ "กฏแห่งป่าที่ผู้แข็งแกร่งเข้าครอบครอง" แต่จะยึดถือ "กฏแห่งป่าที่ผู้อ่อนแอต้องแพ้ไป" (แบบสหรัฐฯ ในยุคทรมัมป์)

ในยุคสีจิ้นผิง จีนเน้นสร้างพันธมิตรในกลุ่มประเทศโลกซีกใต้ (Global South) และผลักดันส่งเสริมความร่วมมือของประเทศไทยกับโลกซีกใต้ เช่น กลุ่ม BRICS ในขณะเดียวกัน หากผลประโยชน์ของจีนถูกระงับหรือถูกกระทำโดยชาติอื่น จีนจะพร้อมตอบโต้เอาคืนแบบตาต่อตาฟันต่อฟัน หรือที่เรียกกันว่า การทูตแบบนักรบหมาป่า (Wolf Warrior Diplomacy) ดังที่เห็นตัวอย่างจีนไม่ยอมยกหัวให้สหรัฐฯ และประกาศขึ้นภาษีตอบโต้ภาษีทรมัมป์ทันที และใช้หนัดเด็ด คือ การจำกัดการส่งออกแร่หายากไปสหรัฐฯ

จีนยุคนี้พร้อมแสดงจุดยืนที่ชัดเจน สีจิ้นผิงประกาศกร้าวในงานฉลองครบรอบ 100 ปีของพรรคคอมมิวนิสต์ว่า "จะไม่ยอมให้ต่างชาติเข้ามาเหยียบย่ำ" และแสดงจุดยืนเด็ดขาดในประเด็นไต้หวันว่า "อย่าล้ำเส้นแดง" อย่างเด็ดขาด

นโยบายชาตินิยมที่เข้มข้นในยุคสีจิ้นผิง ยังสะท้อนผ่านการจัดงาน Victory Day Parade ในวาระครบรอบ 80 ปีการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สองที่กองทัพญี่ปุ่นเคยมารุกรานจีน จัดแสดงอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยของจีน และปลุกกระแสรักชาติให้ชาวจีนไม่ยอมให้ต่างชาติมาเหยียบย่ำอีกต่อไป สีจิ้นผิงประกาศย้ำว่า "จะไม่ยอมให้ใครมาหยุดยั้งภารกิจฟื้นฟูชาติของจีน" เพื่อสร้างชาติจีนให้กลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง

สำหรับทิศทางอนาคตจีน สีจิ้นผิงประกาศวิสัยทัศน์ China Vision 2035 เพื่อสร้างจีนให้เป็นประเทศสังคมนิยมที่ทันสมัย ยิ่งใหญ่ และเจริญรุ่งเรืองในทุกมิติ ด้านเศรษฐกิจ ภายในปี 2035 จีนตั้งเป้าหมายสร้าง "ชนชั้นกลางจีน" ให้เพิ่มขึ้นเป็น 800 ล้านคน เพื่อสร้างพลังทางเศรษฐกิจให้โลกต้องพึ่งพา "พลังซื้อ" ของจีน ดังนั้น สีจิ้นผิงจึงเน้นการฟื้นฟูชนบท (Rural Revitalization) เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพให้คนจีนในชนบท กระจายความเจริญ สร้างความเป็นเมืองให้ชนบท (Urbanization) โดยมองว่า คนจีนในชนบทเหล่านี้ คือ กลุ่มศักยภาพที่จะกลายมาเป็นชนชั้นกลางของจีนให้บรรลุเป้าหมายสร้างชนชั้นกลางให้มากถึง 800 ล้านคน ภายในปี 2035

พร้อมทั้งเร่งขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นผู้นำด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีของโลก ตัวอย่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 15 ของจีนที่เพิ่งประกาศในเดือนมีนาคมปีนี้ เมื่อจีนประกาศแผนแล้ว ก็ลงมือทำทันที ดังนั้น ในเดือนเมษายน กระทรวงศึกษาธิการของจีนได้ปรับตัวอย่างรวดเร็วเพื่อตอบรับกับแผน 5 ปีของชาติฉบับล่าสุดนี้ ด้วยการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 15 ยกเลิกหลักสูตรเก่าๆ ที่ตกยุคและเพิ่มสาขาวิชาใหม่ๆ อีก 38 สาขา เพื่อตอบโจทย์อุตสาหกรรมแห่งอนาคต โดยเฉพาะด้าน AI

อย่างไรก็ดี รศ.ดร.อักษรศรี ได้ให้ข้อสังเกตว่า แม้เศรษฐกิจจีนจะมีข้อได้เปรียบทางด้านขนาด หรือ Scale Advantage ที่ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงเคยเปรียบเปรยไว้ว่า "เศรษฐกิจของจีนเปรียบเสมือนมหาสมุทรที่กว้างใหญ่ ไม่ใช่บ่อน้ำ พายุและคลื่นลมแรงจึงไม่มีวันทำลายมหาสมุทรนี้ลงได้" แต่ในความเป็นจริง จีนก็ยังคงเผชิญกับสารพัดปัญหาทางเศรษฐกิจที่รุนแรง รัฐบาลจีนในยุคสีจิ้นผิงยังแก้ปัญหาไม่สำเร็จ เช่น ปัญหาหนี้สินเรื้อรังของรัฐบาลท้องถิ่นและหนี้ครัวเรือน ปัญหาอสังหาริมทรัพย์ของจีนก็ยังไม่จบ ตลอดจนปัญหาเชิงโครงสร้างในเรื่องสังคมผู้สูงอายุในจีน และในส่วนของมิติทางสังคมและการเมือง จีนยังต้องรับมือกับความท้าทายเรื่องชนกลุ่มน้อย ปัญหาหมอกพิษมลพิษ ปัญหาคนรวยจนย้ายประเทศ รวมถึงกระแสวัฒนธรรม "ถ่างผิง" หรือการนอนราบของคนรุ่นใหม่จีนที่สะท้อนถึงความสิ้นหวังเหนื่อยล้าจากสังคมจีนที่มีการแข่งขันสูง คนรุ่นใหม่จีนเหล่านี้จึงต่อต้านวัฒนธรรมการทำงานแบบ 996 ของจีน (เข้างาน 9 โมง เลิก 3 ทุ่ม ทำงาน 6 วันต่อสัปดาห์) ด้วยการใช้ชีวิตแบบสิ้นหวัง นอนขี้เกียจไปวันๆ ไม่ดิ้นรน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นโจทย์ท้าทายที่ผู้นำจีนต้องบริหารจัดการอย่างระมัดระวัง

นอกจากนี้ ดร.อักษรศรีได้กล่าวถึง จุดอ่อนของระบบรวมศูนย์อำนาจแบบจีนและรัฐมีการจัดระเบียบชีวิตของประชาชน หากเข้ามามีกับดูแลหรือควบคุมมากเกินไป จนเกินความพอดี อาจสร้างความอึดอัดให้แก่ประชาชน จนนำไปสู่การต่อต้านทางการเมือง ดังนั้น โจทย์ที่ท้าทายที่สุดของรัฐบาลปักกิ่ง คือ การรักษาความเหมาะสมและความสมดุล โดยเฉพาะในยุคสีจิ้นผิงที่เคยเกิดบทเรียนจากการเฝ้าระวังการที่เข้มงวดเกินไป ทำให้เกิดเหตุการณ์ประท้วงมีคนจีนออกมาลงถนน เคลื่อนไหวต่อต้านนโยบายโควิดต้องเป็นศูนย์ (Zero COVID) ที่ตึงเกินไปเมื่อปลายปี 2022

ในช่วงท้ายของการบรรยาย รองศาสตราจารย์ ดร.อักษรศรี พานิชสาส์น ได้สรุปของภาวะผู้นำแบบสีจิ้นผิงที่สามารถพลิกโฉมจีน จนกลายเป็นมหาอำนาจเบอร์ต้นของโลก จีนเน้นการวางยุทธศาสตร์ระยะยาว ผู้นำมีวิสัยทัศน์ คิดใหญ่ มองไกล แล้วลงมือทำงานสำเร็จ ไม่ย่อท้อ และไม่แพ้ผลลาม โดยจะทดลองนำนโยบายไปใช้ในพื้นที่ก่อน หากสำเร็จก็ค่อยขยายผลต่อไป รวมทั้งการปลุกฝังความรักชาติให้กับคนจีนรุ่นใหม่ เพื่อสร้างความสามัคคีของคนในชาติ สร้างพลังให้ต่อการฟื้นฟูชาติจีนให้ยิ่งใหญ่อีกครั้ง ไม่ยอมแพ้ชาติอื่น ไม่ยอมให้ต่างชาติมาเหยียบย่ำอีกต่อไป ยิ่งโดนกดดันจากชาติอื่น จีนต้องยิ่งแข็งแกร่ง ต่อเอาชนะชาติอื่นให้จงได้ ต้องทำ Technology Self-Reliance คิดค้นเทคโนโลยีของตัวเอง (เช่น หัวเว่ยพัฒนาระบบปฏิบัติการของตัวเอง)

อีกด้านหนึ่ง ในยุคสีจิ้นผิง จีนให้ความสำคัญพรรคคอมมิวนิสต์เหนือสิ่งอื่นใด (Party First) และใช้การเมืองนำเศรษฐกิจ มีข้อสังเกตว่า สีจิ้นผิงไม่สนับสนุนแนวทางของรัฐสวัสดิการที่ทำให้คนไม่กระตือรือร้น งามีมือเขาทำ เฝ้าแต่รอคอยความช่วยเหลือจากรัฐ ดังนั้น จีนจะไม่เน้นการแจกเงินฟรีแบบเหวี่ยงแห ไม่แจกเงินแบบถ่วนหน้า แต่จะให้ความช่วยเหลือแบบตรงจุด และช่วยเหลือผู้เดือดร้อนจริงๆ

รศ.ดร.อักษรศรี ฝากข้อคิดปิดท้ายการบรรยายว่า ในยุคนี้พ.ศ.นี้ ไม่รู้จักจีนไม่ได้แล้ว ไม่ว่า คุณจะชอบหรือไม่ชอบจีน จีนคือ มหาอำนาจทางเศรษฐกิจระดับโลก และมีพลังขี้นมหาศาล ทำให้ใครๆ ก็ไม่กล้าทิ้งตลาดจีน สำหรับผู้ประกอบการและนักบริหารชาวไทย การทำความเข้าใจความซับซ้อนซ่อนเงื่อนของจีน ภายใต้โครงสร้างอำนาจของ

ระบบแบบจีน การอ่านเกมจีนในยุคสี่จีนผิงทั้งในประเทศและในระดับโลก และการรับรู้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของจีน น่าจะเป็นอีกกุญแจสำคัญในการทำให้สามารถวางแผน ออกแบบนโยบายการค้าและการลงทุน และ "แปลงจีนให้เป็นโอกาส" เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเติบโตไปพร้อมกับมหาอำนาจจีนได้อย่างรู้เท่าทันต่อไป

ติดตามข่าวด่วน กระแสชาวนบน Facebook คลิปที่นี่

เนื้อหาที่ได้รับการโปรโมต

mgid

ลงทุนในเซเว่นอีเลฟเว่นเพื่อสร้างรายได้เสริม

คู่เต้น Brazilian Zouk สุดเซ็กซี่ จังหวะละมุนที่คนดูหลงทั้งโซเซเียง

ทั้งฮอลล์ละละ! เด็กคู่นี้เต้น ChaCha เป๊ะเหมือนมืออาชีพ

People Still Question This Shocking Golf Course Snake Story

ช็อกวงการ! 5 คู่ดาราที่คู่เขาไม่รู้ว่าเป็นเพื่อนซี้กันมาตั้งแต่เด

10 นักชกสาวไทย ฝีมือไม่ธรรมดา สวยจนแฟนมวยยังต้องอึ้ง

(<https://www.banmuang.co.th/home>)การเมือง (<https://www.banmuang.co.th/news/politic>) | อาชญากรรม (<https://www.banmuang.co.th/news/crime>) | เศรษฐกิจ (<https://www.banmuang.co.th/news/economy>) | ยานยนต์ (<https://www.banmuang.co.th/news/auto>) | บ้านหึ่ง (<https://www.banmuang.co.th/news/entertain>) | กีฬา (<https://www.banmuang.co.th/news/sport>) | การศึกษา (<https://www.banmuang.co.th/news/education>) | กทม-สาธารณสุข (<https://www.banmuang.co.th/news/bangkok>) | ภูมิภาค (<https://www.banmuang.co.th/news/region>) | ต่างประเทศ (<https://www.banmuang.co.th/news/inter>) | สังคม-สตรี (<https://www.banmuang.co.th/news/social>) | นโยบายการใช้งาน (<https://www.banmuang.co.th/policy>) | ลงโฆษณา (<https://www.banmuang.co.th/ads>) | ติดต่อ (<https://www.banmuang.co.th/contact>) | ร่วมงานกับเรา (<https://www.banmuang.co.th/career>) |

ติดตามบ้านเมือง : [Facebook](https://www.facebook.com/Banmuangonline) (<https://www.facebook.com/Banmuangonline>) [X](http://x.com/banmuangonline) (<http://x.com/banmuangonline>)

สมาชิกของสมาคมผู้ผลิตข่าวออนไลน์

กรรมการบริษัทฯ, กรรมการผู้มีอำนาจ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำเสนอข่าว /ภาพ/ ข้อมูลใดๆในเว็บไซต์ทั้งสิ้น

ความเหลื่อมล้ำ และความเปราะบางทางสังคมที่ผลักดันให้ผู้คนเปลี่ยนสถานะกลายเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ตั้งแต่สถานการณ์จริงในเรือนจำไปจนถึงความท้าทายของชีวิตหลังพ้นโทษ ตลอดจนข้อเสนอในการแก้ไข พร้อมกับมองไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ที่สำคัญยังมีการสะท้อนถึงข้อควรระวังในเชิงกฎหมายเพื่อป้องกันการก้าวพลาดและทำให้กลายเป็นคนผิดโดยไม่รู้ตัว

ทั้งนี้ ภายในงานเสวนามีการเปิดเผยถึงฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ ปี 2568 โดยระบุว่า ประเทศไทย มีผู้ต้องขังอยู่ประมาณ 301,020 คน ในขณะที่ศักยภาพของเรือนจำสามารถรองรับผู้ต้องขังได้เต็มที่ 248,333 คน ซึ่งหมายความว่าขณะนี้จำนวนผู้ต้องขังล้นเกินกว่าที่เรือนจำจะรองรับได้ และมีโอกาสทำให้ระบบการควบคุม ดูแล และการฟื้นฟูผู้ต้องขังอาจทำได้ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก โดยเฉพาะการดูแลผู้ต้องขังที่เป็นกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ ฯลฯ ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

สำหรับสาเหตุสำคัญของสถานการณ์ดังกล่าวในเวทีเสวนาชี้ว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น การขาดรายได้ หรือมีรายได้น้อยจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย การถูกกีดกันหรือเข้าไม่ถึงบริการที่จำเป็น อย่างบริการสาธารณสุข หรือการเข้าไม่ถึงความรู้ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้คนๆ หนึ่งเกิดความเปราะบาง กล่าวคือ ทำให้เงื่อนไขในการใช้ชีวิต และทางเลือกในการตัดสินใจน้อยลง หรือตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งสุดท้ายจึงเป็นเหตุที่ผลักดันให้คนจำนวนไม่น้อยกระทำความผิด และต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำ เช่น ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งจากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกว่า 3 แสนคน มีถึง 70% ที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด

นอกจากนี้ เวทีเสวนายังมีการเผยว่าภายใน 3 ปีหลังพ้นโทษมีผู้ต้องขังถึง 80% ที่มีการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสะท้อนว่ากระบวนการภายในเรือนจำไม่สามารถช่วยเหลือ หรือฟื้นฟูให้คนกลุ่มนี้กลับคืนสู่สังคมได้ สอดคล้องข้อมูลการจัดอันดับ World justice index ซึ่งไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ที่ 76 ของโลก และคะแนนที่ไทยได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุดคือ กระบวนการยุติธรรม และจากกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ทางกรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุด

รศ. ดร.สุปรียา แก้วละเอียด คณบดีคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงวิธีการ และทางออกของปัญหาดังกล่าว ว่า รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างกรมราชทัณฑ์ ควรมีการดำเนินการในเชิงนโยบาย 4 เรื่อง เพื่อแก้ไขปัญหานี้ ได้แก่ 1. การปรับเปลี่ยนนโยบายของเรือนจำ จากสถานที่ควบคุม และคุมขังไปสู่การดูแลและฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับรายงานของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ที่ชี้ว่าการมีมาตรการในเชิง

ฟื้นฟู และลงโทษในเชิงทางเลือก รวมถึงการสร้างระบบในการทำให้ผู้ต้องขังกลายเป็นคนดีและกลับคืนสู่สังคม ควรเป็นทิศทางของเรือนจำในอนาคต

2. เรือนจำควรมีมาตรการเฉพาะในการดูแลกลุ่มคนในเรือนจำที่มีความแตกต่างหลากหลาย และต้องการการดูแลอย่างเหมาะสม เช่น ผู้มีปัญหาสุขภาพจิต หรือผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไม่ใช่การใช้มาตรการเดียวในการดูแลคนทุกกลุ่ม 3. เรือนจำควรมีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะอาชีพให้กับผู้ต้องขัง ไม่ใช่สถานที่บ่มเพาะให้คนยิ่งกระทำความผิดรุนแรงขึ้น และ 4. รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างระบบติดตาม และช่วยเหลือหลังพ้นโทษช่วง 6 เดือน – 1 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะตัดสินว่าจะมีการกระทำผิดซ้ำ หรือกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ

ผศ. ดร.รณกรณ์ บุญมี อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวถึงช่องว่างของความไม่รู้กฎหมายที่อาจทำให้บางคนกลายเป็นคนกระทำความผิดได้โดยไม่ได้ตั้งใจว่า ปัจจุบันเส้นกั้นของกฎหมายในการตัดสินการกระทำความผิดบางมาก รวมถึงจำกัดขอบเขตของการกระทำมากขึ้น ซึ่งทำให้ความไม่รู้อาจนำไปสู่การทำผิดพลาดโดยไม่รู้ตัว เช่น การรื้อวโรงแรมด้วยถ้อยคำบางอย่างอาจกลายเป็นผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาได้ หรือการรับของจากคนแปลกหน้าเพื่อไปส่งให้อีกคน แม้คนส่งจะรู้ว่าของข้างในคืออะไร แต่ในทางกฎหมายจะดูที่ความตั้งใจในการถือของคนส่ง

ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดประชาชนทั่วไปหากมีความรู้ทางกฎหมายไว้ก็ถือเป็นเรื่องดี แต่ถ้าไม่มีจริงๆ ก็สามารถปรึกษามาที่ศูนย์นิติศาสตร์ ของ มธ. ได้ นอกจากนี้ มธ. ยังมีการจัดอบรมให้ความรู้ทางกฎหมายแก่นักเรียนด้วย ซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นทาง เพราะ มธ. เชื่อว่าถ้าคนรู้กฎหมายก็จะลดโอกาสในการกระทำความผิดน้อยลง และจำนวนผู้ต้องขังก็น้อยลง

อย่างไรก็ตาม การให้ความรู้อาจช่วยได้ไม่ทั้งหมด ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาร่วมแก้ไขอย่างเป็นระบบด้วย เพราะขณะนี้มีปัญหาทั้งวงจร กล่าวคือ ทุกวันนี้ รัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาด้วยการออกกฎหมายเพิ่มบทลงโทษจำนวนมาก และศาลก็มีการใช้กฎหมายเหล่านั้นส่งคนเข้าคุกตลอดเวลา ขณะที่กรมราชทัณฑ์พยายามดูแลและฟื้นฟูให้ผู้ต้องขังกลับสู่สังคมได้ แต่ด้วยทรัพยากรจำกัดทำให้การดำเนินงานไม่ครอบคลุม และในทุกปีก็ต้องใช้กลไกอภัยโทษเพื่อให้นักโทษหลุดออกจากระบบเรือนจำ ซึ่งการดูแลหลังพ้นโทษของไทยก็ไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก สุดท้ายก็กลายเป็นก่อเหตุซ้ำ และวนกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม

รศ. ดร.อัจฉรา ชลายนนาวิน คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าวว่า นักสังคมสงเคราะห์ถือว่ามามีบทบาทสำคัญมากในการดูแลผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยเฉพาะการ

ดูแลรายกรณีให้กลุ่มต่างๆในเรือนจำได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อนเข้าเรือนจำ ระหว่างอยู่ในเรือนจำ และหลังพ้นโทษออกจากเรือนจำ ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงลึก เบื้องหลังของแต่ละคน ทว่า จากสถานการณ์ปัจจุบันทั้งด้านจำนวนของผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากกว่า 3 แสนคน ขณะที่นักสังคมสงเคราะห์มีเพียงประมาณ 3,000 คน ทำให้นักสังคมสงเคราะห์บางคนทำได้เพียงบันทึกทะเบียนนักโทษ รับเรื่องราวร้องเรียน และโดยเฉพาะการประสานส่งต่อ

รศ. ดร. อัจฉรา กล่าวต่อไปว่า ฉะนั้น ควรมีการผลักดันให้เกิดการผลิตนักสังคมสงเคราะห์เพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับการดูแลผู้ต้องขังเรือนจำควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆ ด้วย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย (มท.) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรมีปฏิรูประบบการทำงานให้มีความเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เพื่อให้การประสานส่งต่อดูแลผู้ต้องขังสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดการทำงานแยกส่วน หรือการต้องผ่านกระบวนการโดยไม่จำเป็น

ผศ.ชล บุนนาค ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและความยั่งยืน มธ. กล่าวว่า แม้จะเป็นเรื่องน่ายินดีที่ธรรมศาสตร์ได้รับการจัดอันดับโดย The Times Higher Education (THE) ให้อยู่อันดับที่ 1 ของโลกในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป้าหมายที่ 16 การสร้างสังคมที่สงบสุข การสร้างกระบวนการยุติธรรม และการมีสถาบันที่มีประสิทธิภาพ แต่ในระดับประเทศยังมีอีกหลายเป้าหมายที่ไทยยังทำได้ไม่ดีนัก และหลายเป้าหมายก็เชื่อมโยงกับปัญหาผู้ต้องขังในเรือนจำด้วย เช่น เป้าหมายย่อยที่ 3.3 การยุติการแพร่ระบาดของวัณโรค ที่ไทยยังทำได้ไม่ค่อนต้นัก ซึ่งวัณโรคส่วนใหญ่มักพบในผู้ต้องขังและแรงงานต่างด้าว จึงสะท้อนปัญหาความเป็นอยู่และการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังได้บางส่วน

ผศ.ชล กล่าวอีกว่า แต่ไม่ได้หมายความว่าที่ผ่านมาหน่วยงานต่างๆ ไม่มีการแก้ไข เพราะตลอด 10 ปีที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการแก้ไขมาตลอด แต่อาจจะติดข้อจำกัดอะไรต่างๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องดึงภาคส่วนอื่นๆ มาร่วมสนับสนุนด้วย เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) วิชาชีพเพื่อสังคม หรือมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ฯลฯ เพื่อจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังชี้ให้เห็นว่าการดูแลฟื้นฟูผู้ต้องขังหลังพ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ยังถือเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจด้วย เพราะหากมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ แรงงาน 1 คนสามารถสร้างผลิตภาพให้กับประเทศได้มูลค่า 1.1 ล้านบาท ซึ่งถ้าไทยไม่สามารถทำให้ผู้ต้องขังราว 3.2 แสนคนในเรือนจำออกมาและสามารถสร้างรายได้ให้กับ

ประเทศได้ เท่ากับว่าประเทศจะมีค่าเสียโอกาสในหลัก 3 แสนล้านบาท ดังนั้น ท่ามกลางสถานการณ์การคลังของประเทศที่มีรายได้ไม่มากนัก รัฐอาจต้องหันกลับมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วยอีกส่วน

ข่าว	เศรษฐกิจ	สังคม	สิทธิมนุษยชน	คุณภาพชีวิต
เรือนจำ	กรมราชทัณฑ์	ผู้ต้องขัง	กระบวนการยุติธรรม	

ร่วมบริจาคเงิน สนับสนุน ประชาไท

โอนเงิน กรุงไทย 091-0-10432-8 "มูลนิธิสื่อเพื่อการศึกษาของชุมชน FCEM" หรือ โอน
ผ่าน PayPal / บัตรเครดิต
(รายงานยอดบริจาคสนับสนุน)

ติดตามประชาไท ได้ทุกช่องทาง

สั่งซื้อสินค้าประชาไท
ได้ที่ร้านค้าประชาไท Prachatai Store
<https://shop.prachataistore.net>

ข่าวที่เกี่ยวข้อง